

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๑๙๑/๒๕๕๕

สำนวนเลขที่ ๖๕/๑๘๙/๒๕๕๕ (มติครั้งที่ ๖๙/๒๕๕๕ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕)

ประเภทสำนวน ทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน

เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลมีเงินขาดบัญชีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖

สรุปข้อเท็จจริง จังหวัดได้ส่งเจ้าหน้าที่กลุ่มงานการเงิน บัญชี และการตรวจสอบ ส่วนราชการ เข้าตรวจสอบบัญชีกรณีพบความผิดปกติทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ หลายรายการทั้งด้านรายรับและด้านรายจ่าย เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงินจำนวน ๑,๑๗๑,๗๑๑.๗๓ บาท

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๓๐,๔๑๑.๗๑ บาท มีเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดทางละเมิดแยกรายบุคคล ดังนี้

๑. นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลัง ให้รับผิดชอบใช้เงินจำนวน ๑,๕๓๐,๔๑๑.๗๑ บาท พร้อม ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ทำละเมิดหรือนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิด จนกว่าจะชำระเสร็จ

๒. นาง ส. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาและเป็นคณะกรรมการ ควบคุมการรับ - ส่งเงิน ให้รับผิดชอบจำนวน ๓๘๓,๓๘๗.๐๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ทำละเมิดหรือนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิด จนกว่าจะชำระเสร็จ

๓. นาย ช. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุด ให้รับผิดชอบจำนวน ๒๒๘,๗๗๗.๖๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ทำละเมิดหรือนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิด จนกว่าจะชำระเสร็จ

๔. นาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา ในฐานะคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงิน และกรณีนำเช็ค ไปเบิกเงินโดยไม่มีสิทธิหรือหน้าที่ ให้รับผิดชอบจำนวน ๔๘,๐๒๕.๔๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ทำละเมิดหรือนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิด จนกว่าจะชำระเสร็จ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๗๑,๗๑๑.๗๓ บาท เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดทางละเมิด ดังนี้

๑.นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลัง ให้รับผิดชอบใช้เงินจำนวน ๑,๑๗๑,๗๑๑.๗๓ บาท

๒.นาย ช. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้รับผิดชอบเป็นเงินจำนวน ๔๘,๐๒๕ บาท

๓.นาง ส. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลให้รับผิดชอบเป็นเงินจำนวน ๔๘,๐๒๕ บาท

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด
กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า จังหวัดโดยเจ้าหน้าที่กลุ่มงานการเงิน บัญชี และการตรวจสอบ เข้าตรวจสอบบัญชีขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ พบความผิดปกติทางการเงินหลายรายการทั้งด้านรายรับและ ด้านรายจ่าย โดยด้านรายรับ เป็นกรณีรับเงินค่าประกันสัญญาแล้วนำส่งรายได้และบันทึกบัญชีไม่ครบตาม จำนวนที่จัดเก็บ เป็นเงินจำนวน ๕,๒๒๗.๔๓ บาท และด้านรายจ่ายจำนวน ๖ กรณี ได้แก่ กรณีส่งจ่ายเช็ค โดยไม่ปรากฏฎีกาเบิกจ่ายเงินและเอกสารประกอบให้ตรวจสอบ จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน

๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท กรณีส่งจ่ายเช็คเป็นชื่อนาง ว. เป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียวทั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการรับ – ส่งเงินของทางราชการ และปรากฏว่าเช็คที่นำไปขึ้นเงินระบุยอดเงินเกินจำนวนที่ส่งจ่าย จำนวน ๕ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๓๑๐,๐๐๐ บาท กรณีส่งจ่ายเช็คเป็นชื่อ นาง ว. เป็นผู้รับเงิน เพื่อนำไปจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน แต่ปรากฏว่าเช็คที่นำไปขึ้นเงินมีการเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คเกินจำนวนเงินที่ปรากฏในฎีกาเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑๕ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๗๕๖,๘๓๒.๗๔ บาท กรณีส่งจ่ายเช็คให้นาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา โดยไม่มีคำสั่งแต่งตั้งและใบมอบฉันทะ จำนวน ๑ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท กรณีส่งจ่ายเช็คให้ผู้มีสิทธิรับเงินแต่ปรากฏว่าเช็คที่นำไปขึ้นเงินระบุจำนวนเงินไม่ตรงกับต้นข้อเช็คและฎีกา เบิกจ่ายเงิน จำนวน ๕ ฉบับ เป็นจำนวนเงิน ๓๐๔,๔๖๔.๐๔ บาท และกรณีส่งจ่ายเช็คโดยปรากฏว่าเช็คที่นำไปขึ้นเงินมีจำนวนเงินในเช็คน้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๒,๖๔๘.๕๓ บาท กรณีนี้จึงไม่มีความเสียหาย รวมความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๓๐,๔๑๑.๗๑ บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากเอกสารพยานหลักฐานตามสำนวนการสอบสวนปรากฏความเสียหายเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๒๙,๕๙๑.๗๖ บาท ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๕๒๙,๕๙๑.๗๖ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีได้ ดังนี้

ด้านรายรับ

กรณีรับเงินค่าประกันสัญญาแล้วนำส่งรายได้และบันทึกบัญชีไม่ครบตามจำนวนที่จัดเก็บเป็นเงินจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลัง รับเงินค่าประกันสัญญาจากผู้รับจ้าง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๖,๐๕๒.๘๑ บาท ตามสำเนาใบเสร็จเล่มที่ ๑ เลขที่ ๙ แล้วไม่นำส่งรายได้ โดยได้รายงานเงินคงเหลือประจำวันและบัญชีเงินสด ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ว่ามียอดยกมาจำนวน ๑๒๓ บาท รับเงินสดและหลักฐานแทนตัวเงิน จำนวน ๖,๐๕๒ บาท จ่ายนำฝากธนาคาร ๕,๓๕๐.๔๓ บาท เงินสดคงเหลือ จำนวน ๘๒๕.๓๘ บาท โดยไม่ปรากฏยอดเงินนำฝากธนาคารจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท ในสมุดบัญชีธนาคาร เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑. นาง ว. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่ควบคุมการรับ - จ่ายเงินการนำเงินส่งคลังควบคุมบัญชี การจัดทำทะเบียนคุมเช็ค เขียนเช็คเสนอส่งจ่าย ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินกับบัญชีให้ตรงกันก่อนปิดบัญชี และจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ในขั้นตอนการรับเงินค่าประกันสัญญา เมื่อรับเงินแล้วจะต้องบันทึกเงินที่ได้รับในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารภายในวันที่ได้รับเงินนั้น ตรวจสอบจำนวนเงินที่จัดเก็บพร้อมหลักฐาน และรายการที่บันทึกไว้ในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้นำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบคณะกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อตรวจสอบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. ได้รับเงินค่าประกันสัญญาจากผู้รับจ้าง เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวน ๖,๐๕๒.๘๑ บาท แล้วไม่นำส่งรายได้ โดยได้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันและบัญชีเงินสด ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ว่า มียอดยกมา จำนวน ๑๒๓ บาท รับเงินสดและหลักฐานแทนตัวเงิน จำนวน ๖,๐๕๒ บาท จ่ายนำฝากธนาคาร ๕,๓๕๐.๔๓ บาท เงินสดคงเหลือ จำนวน ๘๒๕.๓๘ บาท โดยไม่ปรากฏยอดเงินนำฝากธนาคารจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท ในสมุดบัญชีธนาคาร แต่นาง ว. กลับเปิดเผยเงินจำนวนดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ว. รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ๕,๓๕๐.๔๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน (ในขณะเกิดเหตุ) ประกอบด้วย นาง ส. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นประธาน นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลัง และนาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา เป็นกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบตัวเงินและหลักฐานแทนตัวเงิน กับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วรายงานให้หัวหน้าส่วนการคลังเสนอผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำเสนอให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทราบ หากเงินที่กรรมการได้รับมอบไม่ตรงกับจำนวนเงิน ซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้นำส่งเงินร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันและลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ส่งเงินแล้วนำเงินเข้าเก็บรักษาไว้ และให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทราบทันทีเพื่อเสนอนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสั่งการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการเก็บรักษาเงินได้ลงนามตรวจเงินสดคงเหลือและหลักฐานแทนตัวเงินถูกต้องแล้ว โดยไม่ตรวจสอบรายการนำฝากในบัญชีธนาคาร เนื่องจากจำนวนเงินนำฝากในสมุดบัญชีธนาคารไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน โดยไม่ได้หักทวงหรือรายงานให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทราบทันทีเพื่อเสนอนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสั่งการ แต่กลับปล่อยปละละเลยจนเป็นเหตุให้เงินขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดบัญชี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรับผิดชอบใช้อัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท โดยให้นาง ส. และนาย ร. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตรา ๑ ใน ๓ ของจำนวนเงินที่ต้องรับผิดชอบ คิดเป็นเงินคนละ ๑,๐๗๐.๐๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (นาง ว. รับผิดชอบจำนวนความเสียหายแล้ว จึงไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะคณะกรรมการเก็บรักษาเงินอีก)

๓. นาง ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ตรวจสอบ ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ส. ได้ลงนามในรายงานเงินคงเหลือประจำวันเสนอผู้บังคับบัญชา โดยไม่ตรวจสอบรายการนำฝากในบัญชีธนาคารเนื่องจากจำนวนเงินนำฝากในสมุดบัญชีธนาคารไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน โดยไม่ได้หักทวงหรือรายงานให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ส. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๐๗๐.๐๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. นาย ข. ตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุด มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการและการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ข. ได้ลงนามรับทราบในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน โดยไม่หักทวงหรือสั่งการให้มีการแก้ไข ทั้งที่รายการนำฝากในบัญชีธนาคารที่ไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน

การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธการณถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ข. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหายจำนวน ๕,๓๕๐.๔๓ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๐๗๐.๐๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับชดใช้เงินจากนาง ว. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชดใช้จากนาง ส. นาย ร. และนาย ข. ไว้เกินจำนวนความเสียหายแล้ว ก็ให้ส่งคืนเงินที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ส. นาย ร. และนาย ข. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

ด้านรายจ่าย

๑. กรณีส่งจ่ายเช็คโดยไม่ปรากฏฎีกาและหลักฐานประกอบการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. ได้เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายตนเองตามเช็คจำนวน ๒๔,๘๘๗.๕๐ บาท และส่งจ่ายนาย ร. ตามเช็คจำนวน ๗๙,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท โดยไม่ปรากฏเอกสารฎีกาและหลักฐานประกอบการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับหลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงิน วิธีการเขียนเช็คส่งจ่ายเงินและการมอบฉันทะในการรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑.๑ นาง ว. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (ในขณะเกิดเหตุ) มีหน้าที่ควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การนำเงินส่งคลัง ควบคุมบัญชี การจัดทำทะเบียนคุมเช็ค เขียนเช็คเสนอส่งจ่ายตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินกับบัญชีให้ตรงกันก่อนปิดบัญชี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงิน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. ในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังย่อมจะต้องทราบกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการเงินเป็นอย่างดี แต่นาง ว. ได้เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเอง และนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงิน เป็นผู้รับเงินในเช็คแต่ละฉบับเพียงคนเดียว รวม ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องส่งจ่ายให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องส่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นส่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ โดยนาง ว. ได้เขียนเช็ค ทั้งที่ไม่ปรากฏเอกสารฎีกาและหลักฐานประกอบการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ ทำให้มีเงินขาดบัญชี พุทธการณถือเป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท จึงให้นาง ว. รับผิดชอบชดใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๒ นาง ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามส่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่ควบคุม กลั่นกรอง ตรวจสอบการเขียนเช็ค จำนวนเงินในเช็คฎีกาและเอกสารประกอบว่ามีจำนวนเงินถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ส. ได้ร่วมลงนามในเช็คส่งจ่ายเงินให้แก่ นาง ว. และนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงิน เป็นผู้รับเงินในเช็คแต่ละฉบับเพียงคนเดียว รวม ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องส่งจ่ายให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องส่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย

ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นส่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ โดยนาง ส. ได้ลงนามส่งจ่ายเช็คทั้งที่ไม่ปรากฏเอกสารฎีกาและหลักฐานประกอบการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ส. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๕๑,๙๔๓.๗๕ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๓ นาย ช. ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามส่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่ควบคุม กลั่นกรอง ตรวจสอบการเขียนเช็ค จำนวนเงินในเช็คฎีกา และเอกสารประกอบว่ามีจำนวนเงินถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ช. ได้ร่วมลงนามในเช็คส่งจ่ายเงินให้แก่นาง ว. และนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเป็นผู้รับเงินในเช็คแต่ละฉบับเพียงคนเดียวจำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องส่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องส่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นส่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ โดยนาย ช. ได้ลงนามส่งจ่ายเช็คทั้งที่ไม่ปรากฏเอกสารฎีกาและหลักฐานประกอบการจ่ายเงินให้ตรวจสอบ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ช. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๐๓,๘๘๗.๕๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๕๑,๙๔๓.๗๕ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับชดใช้เงินจากนาง ว. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชดใช้จากนาง ส. และนาย ช. ไว้เกินจำนวนความเสียหายแล้ว ก็ให้ส่งคืนเงินที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ส. และนาย ช. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๒. กรณีส่งจ่ายเช็คโดยปรากฏว่าจำนวนเงินในเช็คสูงกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกาจำนวน ๑๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลังได้เขียนเช็คเสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเองเป็นผู้รับเงินเพียงผู้เดียว รวม ๑๒ ฉบับ โดยนาง ว. อาศัยโอกาสที่ตนเป็นหัวหน้าส่วนการคลังเขียนจำนวนเงินในเช็คส่งจ่ายสูงกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา เป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท แล้วนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๒.๑ นาง ว. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (ในขณะเกิดเหตุ) มีหน้าที่ควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การนำเงินส่งคลัง ควบคุมบัญชี การจัดทำทะเบียนคุมเช็ค เขียนเช็คเสนอส่งจ่ายตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินกับบัญชีให้ตรงกันก่อนปิดบัญชี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงินให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. เขียนเช็คเสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเองเป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียว โดยอาศัยโอกาสที่ตนเป็นหัวหน้า

ส่วนการคลังเขียนเช็ค จำนวน ๑๒ ฉบับ โดยเขียนจำนวนเงินในเช็คสูงกว่าจำนวนที่ได้รับอนุมัติในฎีกา เป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท แล้วนำเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำความผิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ว. รับผิดชัดใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒ นาง ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่ควบคุม กลั่นกรอง ตรวจสอบการเขียนเช็ค จำนวนเงินในเช็ค ฎีกาและเอกสารประกอบว่ามีจำนวนเงินถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ส. ปล่อยปละละเลยมิได้ควบคุมดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงินและบัญชีของนาง ว. ว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ โดยนาง ส. ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ นาง ว. เป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียวหลายครั้ง ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องสั่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องสั่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นสั่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ รวมทั้งนาง ส. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบว่าจำนวนเงินในเช็คที่สั่งจ่ายตรงกับจำนวนเงินในฎีกาหรือไม่ ทำให้มีการสั่งจ่ายเช็คสูงกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา รวม ๑๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท อันเป็นช่องทางให้นาง ว. เบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนได้โดยง่าย จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ส. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๒๙๐,๑๗๖.๙๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ นาย ข. ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ข. ปล่อยปละละเลย มิได้กำกับดูแลและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินของเจ้าหน้าที่ว่า ได้ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ โดยนาย ข. ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ นาง ว. เป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียวหลายครั้ง ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องสั่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องสั่งจ่ายเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นสั่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ รวมทั้งนาย ข. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบว่าจำนวนเงินในเช็คที่สั่งจ่ายตรงกับจำนวนเงินในฎีกาหรือไม่ ทำให้มีการสั่งจ่ายเช็คสูงกว่าฎีกาเบิกจ่ายรวม ๑๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท อันเป็นช่องทางให้นาง ว. เบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนได้โดยง่าย จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ข. รับผิดเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๕๘๐,๓๕๓.๘๓ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๒๙๐,๑๗๖.๙๒ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด

ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับชดใช้เงินจากนาง ว. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชดใช้จากนาง ส. และนาย ข. ไว้เกินจำนวนความเสียหายแล้ว ก็ให้ส่งคืนเงินที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ส. และนาย ข. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๓. กรณีสั่งจ่ายเช็คโดยปรากฏว่า มีการเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คสูงกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๑๔ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลังได้เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเองหรือนาย ร. หัวหน้าส่วนโยธา เป็นผู้รับเงินเพียงผู้เดียวเพื่อนำไปจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ตามเช็ครวม ๑๔ ฉบับ โดยนาง ว. อาศัยโอกาสที่ตนเป็นหัวหน้าส่วนการคลังเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คดังกล่าวภายหลังจากผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายสูงกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกาเบิกจ่ายเป็นเงินจำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท แล้วนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ดังนี้

๓.๑ นาง ว. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง (ในขณะเกิดเหตุ) มีหน้าที่ควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การนำเงินส่งคลังควบคุมบัญชี การจัดทำทะเบียนคุมเช็ค เขียนเช็คเสนอสั่งจ่ายตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินกับบัญชีให้ตรงกันก่อนปิดบัญชี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับการเงิน ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเองหรือนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเป็นผู้รับเงินเพียงผู้เดียว โดยอาศัยโอกาสที่ตนเป็นหัวหน้าส่วนการคลังเพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คภายหลังจากผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายในเช็คจำนวน ๑๔ ฉบับ และนำยอดเงินเกินจำนวนที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเป็นการจงใจกระทำความผิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ว. รับผิดชอบชดใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ๘๔๐,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๒ นาง ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่ควบคุม กลั่นกรอง ตรวจสอบจำนวนเงินและการเขียน หรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ส. ปล่อยปลະละเลยมิได้ควบคุมดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงินและบัญชีของนาง ว. ว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ โดยนาง ส. ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ นาง ว. หรือนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียวหลายครั้ง ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องสั่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องสั่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นสั่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ รวมทั้งนาง ส. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบการเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็ค อันเป็นช่องทางให้นาง ว. เพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คจำนวน ๑๔ ฉบับ และนำยอดเงินเกินจำนวนที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ส. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐

ของความเสียหายจำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๒๐,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๓ นาย ช. ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ในขณะเกิดเหตุ) ในฐานะผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค มีหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ช. ปล่อยปละละเลย มิได้กำกับดูแลและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินของผู้ใต้บังคับบัญชาว่า ได้ดำเนินการตามกฎหมาย และระเบียบหรือไม่ โดยนาย ช. ได้ลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินให้แก่ นาง ว. หรือนาย ร. ซึ่งไม่มีสิทธิรับเงิน เป็นผู้รับเงินเพียงคนเดียวหลายครั้ง ซึ่งในการเขียนเช็คจะต้องสั่งจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงก่อน เว้นแต่หากมีความจำเป็นต้องสั่งจ่ายเช็คเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ขออนุมัติผู้บริหารท้องถิ่นสั่งจ่ายเช็คในนามคณะกรรมการควบคุมการรับ - ส่งเงินของทางราชการ รวมทั้งนาย ช. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบการเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็ค อันเป็นช่องทางให้ นาง ว. เพิ่มเติมจำนวนเงินในเช็คจำนวน ๑๔ ฉบับ และนำยอดเงินเกินจำนวนที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ช. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๘๔๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๒๐,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับชดใช้เงินจากนาง ว. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชดใช้จากนาง ส. และนาย ช. ไว้เกินจำนวนความเสียหายแล้ว ก็ให้ส่งคืนเงินที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ส. และนาย ช. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๔. กรณีสั่งจ่ายเช็คโดยปรากฏว่าเช็คที่นำไปขึ้นเงินมีจำนวนเงินในเช็คน้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา จำนวน ๒ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๑๒,๖๔๘.๕๓ บาท

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว. หัวหน้าส่วนการคลังได้เขียนเช็คเสนอผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเช็คให้แก่ตนเองหรือผู้มีสิทธิรับเงินเป็นผู้รับเงินโดยเขียนจำนวนเงินในเช็คน้อยกว่าจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา รวมเป็นเงินจำนวน ๑๒,๖๔๘.๕๓ บาท เมื่อปรากฏว่าจำนวนเงินในเช็คไม่เกินจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติในฎีกา องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ได้รับความเสียหาย จึงให้ยุติเรื่องความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีดังกล่าว

ผู้ย่อ	นางสาวกาญจนา	ปิดป้อง	นิติกรปฏิบัติการ
ผู้ตรวจ	๑. นายชรัมภ์	โชติอาภรณ์	หัวหน้าฝ่าย
	๒. นางพรทิพย์	บันไดเพชร	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ. ๓